Στην κοπέλα που δεν μπορεί να αποφασίσει αν πρέπει να παντρευτεί ή να πάει στο μοναστήρι... (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Αυγούστου, 2011

Εφόσον αμφιταλαντεύεσαι, κόρη, να ξέρεις οτι είσαι περισσότερο για γάμο παρά για μοναστήρι. Για μοναχικό βίο είναι εκείνοι στους οποίους δεν υπάρχει αμφιβολία. Ο άγιος Σάββας δεν δίσταζε, ούτε η αγία Θεοδώρα, ούτε η αγία Ξένια, ούτε η Ευφημία, ούτε τόσες πολλές άλλες, οι οποίες υπήρξαν πραγματικές καλλιτέχνιδες του μοναχικού βίου. Επειδή ”ου πάντες χωρούσι τον λόγον τούτον, αλλ' οις δέδοται“ (*Ματθ. 19, 11*).

Εσύ λες πως συχνά τα βράδια κάθεσαι μαζί με τη μητέρα σου δίπλα στη φωτιά, και απαριθμείτε λόγους υπέρ και λόγους κατά. Ενώ εγώ σου λέω: όσοι λόγοι και να είναι, και πάλι δεν θα αποφασίσουν οι λόγοι σε ποια πλευρά θα γύρεις αλλά η έλξη. Η αγάπη στέκει πάνω απο όλους τους λόγους. Και εάν δεν σε οδηγήσει η αγάπη προς τον Χριστό στη μοναχική ησυχία του μοναστηριού, τότε η αγάπη για τον κόσμο θα σε κρατήσει στον κόσμο και θα σε καθοδηγήσει στο γάμο. Όμως και σ΄αυτή την δεύτερη περίπτωση εσύ μπορείς να είσαι ευλογημένη με την ευλογία της Σάρας και της Ραχήλ, μα και της ίδιας της μητέρας σου.

Η μεγάλη αγάπη προς τον Θεό δεν αντέχει τον κόσμο, δεν αγαπά συντροφιές, ζητά την μοναξιά. Τούτη η αγάπη κίνησε χιλιάδες ψυχές, ώστε να απομακρυνθούν απο τον πλατύ δρόμο του κόσμου στις βουβές ερημιές. Ώστε να συναντηθούν μόνες με τον αγαπητό Κύριο. Ώστε να έχουν μυστική συνάντηση με τον Δημιουργό τους, ο Οποίος είναι όλος αγάπη και κατ΄ όνομα και κατ΄ ουσία. Όμως πριν απ΄όλα, για να αξιωθούν αυτού του οράματος και τούτης της συνάντησης. Οι μοναχοί και οι μοναχές επωμίζονται και την νηστεία και τον κόπο, και την ταπείνωση και την αγρυπνία, και την φτώχεια και την υπακοή και όλες τις άλλες ασκήσεις μόνο και μόνο για να αξιωθούν αυτής της πνευματικής συνάντησης με τον Κύριό τους. Και σ΄αυτό τον στενό δρόμο η ψυχή αξιώνεται αυτής της συνάντησης όταν απελευθερωθεί, καθαριστεί και στολιστεί. Απο τί έχει απελευθερωθεί η ψυχή των απομονωμένων; Απο όλους τους γήινους δεσμούς και την μεροληψία. Απο τί να καθαριστεί; Απο κάθε σωματική και γήινη αγάπη, απο την αγάπη για το σώμα, για τους συγγενείς και τους φίλους, για το χωριό τους ή την πόλη, για την περιουσία, τα ενδύματα, τα φαγητά, τα κοσμήματα κλπ. Με τί η ψυχή να στολιστεί; Μόνο με την

αγάπη προς τον Χριστό, η οποία περιέχει μέσα της όλα τα άλλα στολίδια, όλο το μαργαριτάρι της πίστης, όλο τον άργυρο της ελπίδας και όλα τα πολύτιμα πετράδια όλων των άλλων αρετών.

Το σώμα που νηστεύει εξυπηρετεί τον μοναχό μόνο ως καθαρισμένο και ελαφρύ σκέπασμα τούτου του απέραντου ουράνιου πλούτου.

Έτσι σου γράφω όχι για να σε προσελκύσω στην μοναχική ζωή αλλά περισσότερο να σε αποτρέψω απ΄αυτήν. Επειδή εάν με ταλαντευμένο πνεύμα απομακρυνθείς απο τον κόσμο, η λαχτάρα για τον κόσμο θα δυναμώσει μέσα σου και φοβάμαι θα σε καταβάλει. Και θα είσαι με το σώμα στο μοναστήρι και με την ψυχή στον κόσμο. Και ο κόσμος περισσότερο βασανίζει στον καθρέφτη της ψυχής παρα στην πραγματικότητα.

Να ευχαριστείς τον Θεό που εκτός απο τον στενό δρόμο των μοναχών έδειξε και ένα λίγο πλατύτερο δρόμο προς την σωτηρία και την αιώνια ζωή. Ξεκίνα κόρη αυτόν τον πλατύτερο δρόμο, που αρμόζει περισσότερο στην κλίση σου. Ξεκίνα αυτόν τον δρόμο αλλά και πάλι με φόβο Θεού και εξ ολοκλήρου με εμπιστοσύνη στον Θεό. Αφού να ξέρεις και αυτός ο ευκολότερος **δρόμος, δίχως Θεό δεν αντέχεται**.

Η ευλογία του Θεού να είναι μαζί σου.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...", 130 Ιεραποστολικές Επιστολές, Εκδ. "Εν Πλω")

(Πηγή ηλ. κειμένου: vatopaidi.wordpress.com)